

ношува тамо.—Какви хора сте вие и откъдѣ пътувате, защита ги Мирославъ.—Ний сме кираджій, имаме кола и отдалечъ возимъ търговска стока.—Добри госте! дръпнете си колата въ двора и заповѣдайте да повечеряме. Тогава, обрадвани, тѣ въведохъ колата си въ двора и, слѣдъ като нахранихъ биволитѣ си, сѣднахъ да вечерятъ.

Тѣзи мними госте коларе (кираджій), не бѣхъ пѣтници, нито търговска стока возяли, но тѣ били пакостни хора и страшни разбойници, които имал *каресъ* на доброга Мирослава; защото много пѣтъ му бѣше заръчано отъ правителството да гони и да пропѣжда таквизъ разбойници отъ мѣстото, дѣто въ то врѣме са бѣхъ умножили твърдѣ много. А Мирославъ бѣше единъ юнакъ мжжъ, който ги издирваше, дѣто и да бѣдѣтъ и ги распеляваше до единъ. Зарадъ това тѣ имахъ голѣмъ гнѣвъ на него, и сѣ мислѣхъ какъ да си отмѣстятъ, и съ кой начинъ да го погубятъ. Най-послѣ скройхъ този планъ, да са прѣсторятъ на превезници (кираджій) които ужъ возятъ търговска стока; а тѣ бѣхъ натоварили чували дѣто имало завързани по четирма на кола—тъкмо 20 души.—Разбойниците бѣхъ са наговоряли тѣй: посрѣдъ нощъ, като заспятъ всичкитѣ, въ къщѣ, тогава да издебятъ и, като доведѣтъ дружината си отъ колата, да исколятъ всичкитѣ му домашни, а къщата да изгорятъ и всичкото негово имане да разграбятъ. Но тѣ несполучихъ: »защото Богъ неще да остави прѣподобнитѣ си (дѣма пророкъ Давидъ), до вѣка ще са упазатъ;« (1) и пакъ: „Блазе си на оногова, който промишлява за сиротитѣ и за сиромаситѣ; (защото) въ лютъ день ще да го извави господъ.“ (2)

Ето и тогова, който толкова милѣше за сиромаситѣ, какъ го избави Богъ отъ враговетѣ му: »И тѣхната волезнь са повърна възрхъ главитѣ имъ.« (3)

(1) Псал. 36. 28. 31. 32.

(2) Псал. 40. 1. 2.

(3) Псал. 7. 17.